

Černčický

zpravodaj

léto 2025

Úřední hodiny OÚ Černčice

pondělí 9.00–11.00 a 15.00–17.00, středa 16.00–18.00

Kontakty

starosta Ing. Martin Machů, tel.: 730 893 671, **1. místostarosta:** Tomáš Katzer, tel.: 730 893 672, **2. místostarosta:** Petr Skalický, tel.: 776 429 940, **e-mail** obec@cerncice.eu **web** www.cerncice.eu

Obec Černčice

Rekonstrukce chodníků a veřejného osvětlení dokončena

Rekonstrukce chodníků a veřejného osvětlení od železnice, okolo školky, obecního úřadu, prodejny a až za školu byla dokončena. Vysoutěžená cena 10.532.860 Kč vč. DPH od společnosti ŠPELDA, s. r. o. byla dodržena. Chtěl bych tímto poděkovat této společnosti za dobře odvedenou práci a za dobrou spolupráci. Občanům bych chtěl poděkovat za trpělivost, protože realizace takto velké stavby vždy přináší komplikace.

V současné době jsem oslovil Královéhradecký kraj a Správu silnic KHK s žádostí o koordinaci v přípravě dalšího projektu na rekonstrukci chodníků. Rád bych, abychom vybrali projektanta a začala se příprava projektu na rekonstrukci dalších chodníků. Jedná se o chodníky u krajské komunikace č. III/30820 a to od křižovatky ve směru na Vršovku a také směrem na Dolsko, až ke konci zástavby. Je to trochu komplikovanější v tom, že většina chodníků je na krajských pozemcích. Výhoda by zase

mohla být, že je to u sinice III. třídy a mohla by být větší šance získat dotaci na rekonstrukci.

Ing. Martin Machů, starosta

Městská policie bude častěji zajíždět do obce

V Novém Městě nad Metují došlo k personálnímu oslabení státní policie a mnohem častěji vyrazí k problémovým situacím Městská policie Nové Město nad Metují. To ale vede k tomu, že mohou méně často zajíždět do okolních obcí. Proto bylo nabídnuto, že by městská policie byla posílena o dalšího strážníka, který by byl vybaven dalším autem a vždy by byl k dispozici jeden strážník, který by jez-

dil právě do okolních obcí v rámci ORP Nové Město nad Metují. V této souvislosti byla schválena zastupitelstvem obce nová veřejnoprávní smlouva na výkon agendy městské policie, která nahrazuje původní veřejnoprávní smlouvu z roku 2008 a bude platit od 1. 7. 2025. Město Nové Město nad Metují vybaví ze svých prostředků nového strážníka autem, oblečením a potřebným školením a okolní obce se budou

spolupodílet na mzdových nákladech. Pro naši obec to znamená náklad 100.000 Kč za celý rok, letos tedy 50.000 Kč. V rámci této smlouvy máme garantováno, že městská policie bude do naší obce zajíždět a vykonávat svoji činnost 20 hodin každý měsíc. Cílem je, aby byla zajištěna větší bezpečnost v naší obci a našich obyvatel.

Ing. Martin Machů, starosta

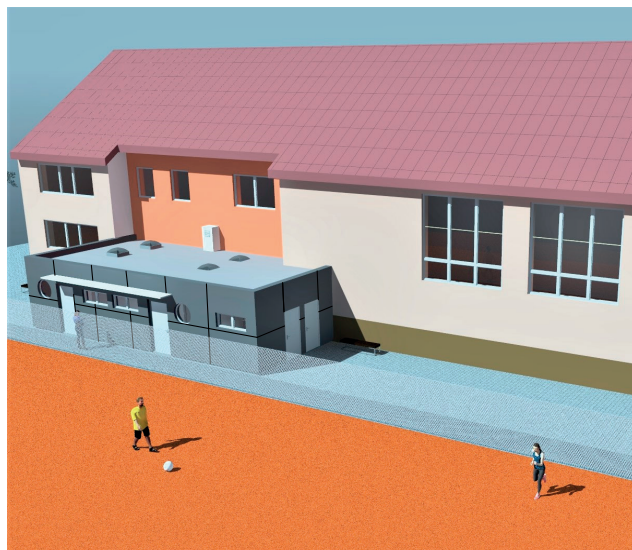

Královéhradecký kraj podpoří přístavbu venkovního sociálního zázemí u tělocvičny

Královéhradecký kraj rozhodl podpořit přístavbu venkovního sociálního zázemí u tělocvičny v rámci dotačního programu obnovy venkova – Občanská vybavenost, veřejná prostranství a infrastruktura. Výše poskytnuté dotace je 960.000 Kč.

Vedle dotace od Národní sportovní agentury ve výši 2.000.000 Kč je to další podpora tohoto projektu. Vysoutěžená cena je 5.309.508,93 vč. DPH a obec by tedy měla doplácet ze svého 2.349.508,93 Kč.

Ing. Martin Machů, starosta

Kontejner na textil

Sběrné kontejnery na textil jsou určeny k druhotnému využití textilních materiálů. Suroviny získané z nich jsou poskytnuty z části charitativním organizacím a z části jsou předány k následné recyklaci.

Společnost Dimatex, která v naší obci zajišťuje svoz, garantuje, že textilní odpad je z 95% recyklován. V České republice se používá na výrobu

čisticích tkanin, geotextilií, čisticích plachetek a střešních lepenek. Zpracovávají textil pro použití v automobilovém, strojírenském a stavebním průmyslu v ČR. Kvalitní kusy oblečení věnují charitě a na obecně prospěšnou činnost.

V naší obci máme umístěný sběrný kontejner na textil u obecní prodejny.

Tomáš Katzer, místostarosta

Co patří do kontejneru na textil od 1. 1. 2025

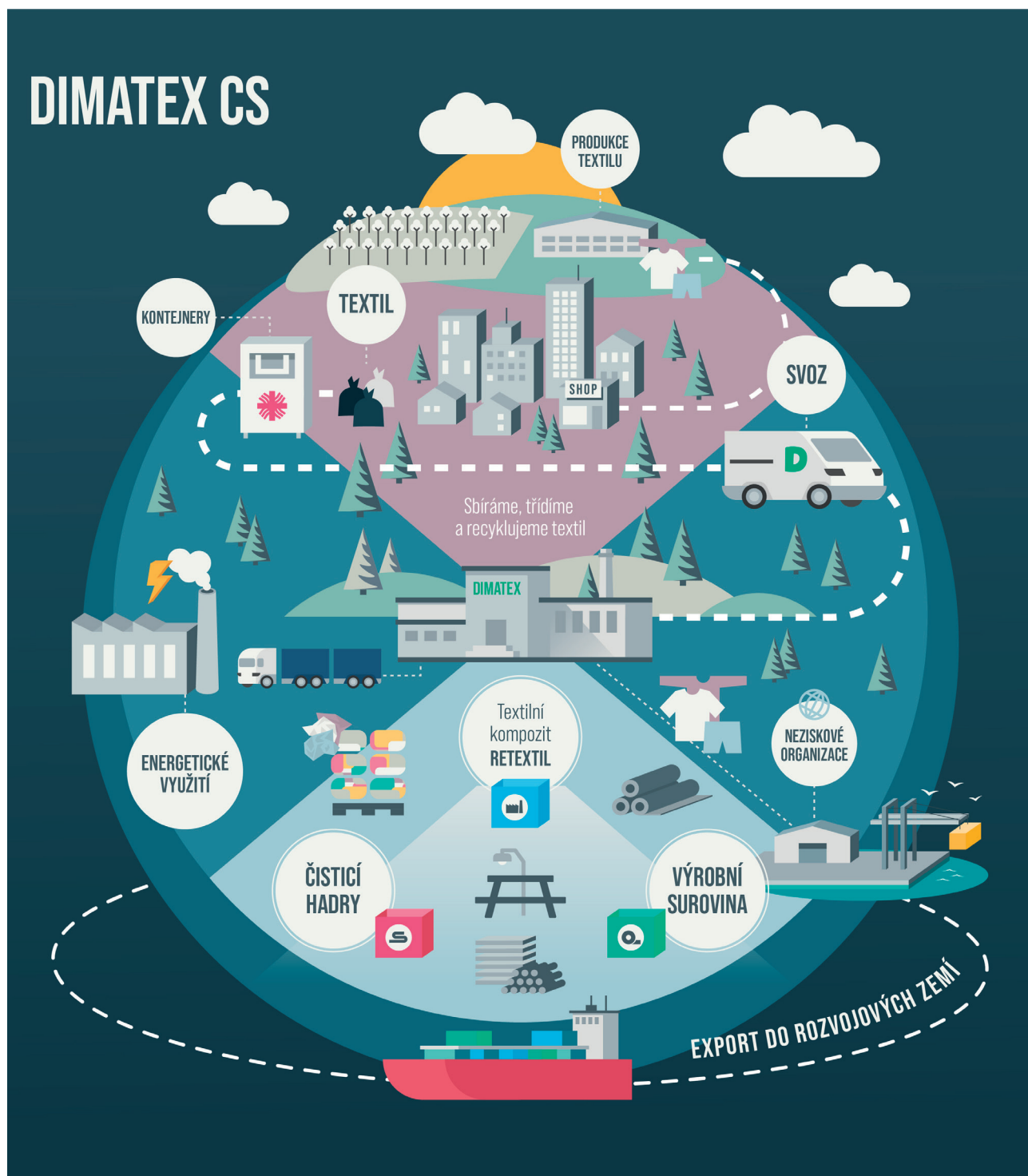
Patří:

Oblečení, obuv, bytový textil, funkční hračky, bundy, ložní prádlo, povlečení, kalhoty, trička, svetry, funkční sportovní vybavení.

Všechny kusy musí být čisté, suché a uložené v igelitovém pytli. S materiálem se pracuje ručně.

Nepatří:

Znečištěný a mokrý textil, matrace, molitan, koberce, tašky a ústřížky látek.

„Počítejte s kočkama“

Průměrná kočka má koťata tři-krát do roka. V jednom vrhu bývá kolem šesti koťat. Kdyby polovina jejich potomků byly zase kočky, kolik koťat by dohromady měly v dalším roce? Nevím jak vy, ale já už

potřebuji kalkulačku. Každopádně odpověď zní: hrozně moc. V České republice žije kolem 2 milionů koček. Polovinou z nich by mohli být kocouři. Při výpočtech nových přírůstků koťat celé republiky na

další rok by na výsledek nestačila ani ta kalkulačka. Přemnožení koček je dlouhodobý celorepublikový problém. Důkazem jsou přeplněné útluky a depozita i v našem okolí. Situaci každoročně zhoršují nové

várky nechtěných koťat. Právě těch (útulky a depozita) přijmou ročně kolem 35 000. A nejsou to jen koťata toulavých koček. Do útulků se v drtivé většině případů dostávají koťata koček, které někomu patří. Proč tomu tak je? Spousta majitelů koček a kocourů své svěřence nekastruje. Myslí si totiž, že koťata takzvaně rozdají. Jenže nabídka koťat mnohonásobně převyšuje poptávku. To dokládají inzertní portály, které jen přetékají nabídkami typu „Daruji krásná koťátka do dobrých rukou“. Malá roztomilá klubička se často pořízují jako hračka pro děti, které brzy omrzí. Koťata se přitom rozdávají ve věku, kdy ještě nejsou schopna se o sebe postarat. Spousta lidí si řekne: „Je to kočka, ta se o sebe postará“. Jenže očekávat, že si šesti týdně kotě samo uloví potravu nebo najde bezpečný úkryt, je značně naivní.

Koťata ponechaná bez dozoru na zahradě často zbytečně umírají pod koly aut, na podchlazení nebo jako potrava pro dravce. Pokud koťata rozdáváte, ověřujete si, jak se jim v nových domovech daří? Dost o tom pochybuji, protože při počtu koťat, která se každý rok narodí, je člověk rád, že kotě vůbec někomu „udá“. Právě proto každý, kdo podomácku množí koťata, nevědomky přispívá k jejich utrpení. Statistiky hovoří jasně: každé druhé narozené kotě končí na ulici. Potlouká se po vesnicích, živoří u kontejnerů nebo v opuštěných domech. Trpí hladu, zimou a různými nemocemi, které i roznáší. Z koťat, která bez trvalého přístřeší přežijí, se stávají toulavé kočky. Ty se množí dál a dál a kola přemnožení koček se točí donekonečna.

A přitom řešení je na dosah. Nechat svoji kočku a kocoura vykastrovat. Ano, i kocouri přispívají přemnožení, protože jeden kocour se stává otcem až čtyřiceti koťat za rok. Kastrovaný kocour je klidnější, nepere se, jezdíte méně často na veterinu s tržnými ranami. Kastrovaná kočka žije déle, protože její organismus není vyčerpáván nestálými porody. A hlavně nemusíte

tříkrát do roka řešit, kam s koťaty. Bohužel se mezi námi i dnes najdou krutí lidé, kteří koťata topí. Dopouštějí se trestné činnosti, za kterou hrozí dokonce trest odnětí svobody (§ 302 trestního zákoníku 40/2009 Sb.). Stejně tak odložení zvířete za účelem se ho zbavit, je trestný čin. To jsou všechna ta koťata vyhozená v krabici na pole nebo do lesa, v lepším případě ve městě u školy nebo před supermarketem.

Přitom kastrace s sebou nese i finanční výhody. Jen když si spočítáte cenu odchovu jednoho vrhu koťat a srovnáte ji s cenou kastrace, zjistíte, že kastrace se jednoznačně vyplatí. Kastrace kočky nebo kocoura je jednorázová záležitost. Hledání domovů pro desítky nových koťat je

starost napořád. Mít doma kastrovanou kočku nebo kocoura je taková pohoda. Nadále loví myši, ale soužití s nimi je mnohem jednodušší.

Rozhodnete-li se pro kastraci, dávejte tím najevo, že vám nejen nejsou lhostejná zvířata, ale ani lidé ve vašem okolí. Nikdo nevidí rád kočičí hovínka na dětských hřištích nebo v záhonech soukromých zahrad. Nikdo si nepřeje, aby mu cizí kočka přivedla na svět koťata v dřevníku nebo v kůlně. Nikdo nechce, aby dítě cestou ze školy přineslo domů zalešené nemocné kotě. Právě tohle všechno s sebou nese neochota některých lidí situaci řešit, jejich nevědomost a lhostejnost. Tak co, uděláme společně tenhle krok pro nás pro všechny? **Irena Balcarová**

5 mýtů o kastraci koček

Také si myslíte, že...

1 Kastrace je proti přírodě.

Jezdíte autem a vlakem, užíváte antibiotika, televizi, mobil i operace v narkóze jsou pro Vás samozřejmostí. Nic z toho ale příroda nezná. Stále si myslíte, že kastrace kočky nebo kocoura je výjimka?

2 Máme kocoura. Nás se to netýká.

A víte, že váš kocour může ročně zplodit až 40 koťat? Co s nimi bude, narodí-li se „na ulici“?

3 Kočka má mít před kastrací koťata.

Veterinární praxe prokázala, že opak je pravdou. Nejvhodnější čas na kastraci kočky je před první říjí. Kočka ani kocour ztráty schopnosti rozmnožování neoplakávají, jde o pud daný přírodou.

4 Koťata rozdám známým nebo na inzerát.

Možná někoho ze svého okolí i tentokrát přemluvíte. Možná si kotě vezme neznámý člověk. Co když se k němu ale nebude chovat dobře? Neskončí na ulici? A kam dáte koťata, která neumístíte?

5 Koťata vždycky topíme.

Víte, že tím dle zákona na ochranu zvířat proti týrání 246/1992 Sb. riskujete trest odnětí svobody až na 2 roky? Včasnou kastraci kočky nebo kocoura ušetříte utrpení nechtěných koťat.

Zeptejte se vašeho veterináře na kastraci ještě DNES!

Kastruj.cz

Historie obce

Historie 150 let železnice Choceň – Meziměstí

Žijeme z hlediska přepravy v moderní době. Způsobu dopravy se neustále rozvíjejí, ať už z technického pohledu a také její rychlosti. Pro naše děti je běžné, že na dovolenou letí letadlem, cestují s rodiči autem, dostupná je i doprava vlaky a autobusy.

Takřka nepředstavitelné je, že před pouhými sto padesáti lety projel první parní vlak na trati Choceň – Náchod – Meziměstí. Této významné události bych se chtěl nyní krátce věnovat.

Dne 14. září roku 1872 udělil císař František Josef I. společnosti StEG státní právo ke stavbě a užívání dráhy z Chocně do Meziměstí. Společnost se zavázala, že dráhu započne stavět do šesti měsíců ode dne schválení s tím, že ji během

tří let dokončí a uvede do provozu.

Jeden z nejnáročnějších úseků trati čekal na stavitele u Nového Města nad Metují, kde musela překročit řeku Metuji a od Václavice pak hlubokým zářezem v terénu do Náchoda.

Zde bych zmínil jednu zajímavost týkající se naší obce. Je to železniční nádraží Bohuslavice, které se nachází v katastru obce Černčice a vzdálenost pouhých 400 m od naší železniční zastávky je velmi výjimečná. Z dobových dokumentů vyplývá, že Bohuslavičtí sedláci nechtěli prodat pozemky pro výstavbu nádraží, které mělo být původně o 600 m dále.

Trocha čísel dává přehled o technickém vybavení dokončené trati. Maximální

tlak na nápravu 13 tun, maximální rychlost 60 km/h. Na trati se nacházelo 95 strážních domků, 21 mostů, 322 propustků, 108 úroňových přejezdů, 81 nadjezdů.

Prvních čtrnáct dní v červenci 1875 se konaly zkušební jízdy. Trať pak byla slavnostně otevřena 25. 7. 1875. Výstavba železnice trvala pouhých 26 měsíců, což je úctyhodné. Celkové náklady se vyšplhaly na 15.884.450 zl.

Dráhu vlastnila a provozovala Rakouská společnost státní dráhy od roku 1875 až do svého zestátnění 1. ledna 1908.

A co se plánuje do budoucna?

V nejbližších letech jde ke zdvoukolejnění z Chocně do Týniště n. O.,

se zvýšením rychlosti až na 140 km/h. Ovšem zásadní modernizace se chystá od Náchoda do Meziměstí nebo spíše již od České Skalice, kde má do deseti let dojít k výstavbě Vysokovské spojky a elektrifikaci. Znamenalo by to návrat mezinárodní dopravy do Polska expresní linkou Praha – Hradec Králové – Náchod – Vratislav (PL).

Vybudování trati bylo bezesporu významnou událostí. Doporučuji: „Udělejte si výlet vlakem a projedte aspoň část této trati. Budete mít možnost obdivovat technickou stránku trati, kterou předkové museli v krátké době zvládnout, ale nabídne se Vám také úplně jiný pohled na opravená nádraží a krajinu, který jinak neuvidíte.“

Ladislav Tylš

ZŠ a MŠ Černčice

Rorýsi se uhnízdili!

Před dvěma lety jsme ve škole zažili radostnou událost – pan Kumprecht nám daroval dvě rorýsi budky. Umístili jsme je na budovu školy a netrpělivě čekali, zda se do nich tito neúnavní letečtí mistři nastěhují.

Každé jaro nám s údržbou budek pomáhají hasiči Martin a Ondřej Černí, kteří je opatrně vyčistí a připraví na příchod nových ptačích obyvatel. Jejich práce je velmi důležitá – rorýsi si totiž potrpí na čisté a bezpečné prostředí pro svá mláďata.

A konečně jsme se dočkali! Rorýsi si budky skutečně oblíbili a uhnízdili se v nich. Jejich svištění nad školním dvorem a elegantní lety nad střechou školy jsou pro nás každodenním po-

těšením. Jsme rádi, že jsme jim mohli nabídnout nové domovy a těšíme se, že u nás zůstanou i do budoucna.

Děkujeme panu Kumprechtovi za dar a hasičům za každoroční pomoc –

bez nich bychom tyto malé opeřené návštěvníky možná nikdy nepřivítali!

Mgr. Miroslava Ježková,
ředitelka školy

Mezinárodní Den dětí v základní škole: Déšť nás nezastavil!

I letos jsme oslavili Den dětí. Tentokrát pohádkovou cestou a piknikem, které byly plánovány na školní zahradě. Počasí nám nepřálo, nic však nebylo třeba rušit. Pohotově jsme se přesunuli do školních prostor, a i tak si slavnost parádně užili.

Velký dík patří žákům třetího a čtvrtého ročníku, kteří si na přípravě programu dali opravdu záležet. Provedli mladší děti zábavnými pohádkovými stanovišti, na kte-

ré si připravili kostýmy a namalovali dekorace. Ve škole jste tak mohli navštívit Rákosníčkův rybníček, Perníkovou chaloupku, Červenou Karkulku nebo třeba Boba a Bobka.

Velmi milou součástí celého dne byla i návštěva sourozenců některých našich žáků a dětí z mateřské školy. I ony si zábavné dopoledne užily a za splnění úkolů čekala na každého odměna.

Mgr. Lenka Štěpánová, učitelka

Návštěva dobrovolných hasičů z Dobrušky

Jedno červnové dopoledne se naše škola proměnila v malé hasičské cvičiště. Navštívili nás totiž Dobrovolní hasiči z Dobrušky a s sebou přivezli nejen své zkušenosti, ale také pořádné hasičské auto. To vzbudilo pozdvižení nejen mezi žáky, ale i v celé vesnici – kdo by si nevšiml takového kolosu zaparkovaného před školou?

Hasiči žákům představili

svou techniku a výstroj, ukázali různé druhy vybavení a nechali děti, aby si samy vyzkoušely základní záchranné dovednosti. Žáci se naučili, jak správně resuscitovat figurínu, nebo jak odtáhnout zraněné dítě do bezpečí. Velkým překvapením bylo, když hasiči zakouřili školní dřevník, aby předvedli práci v zakouřeném prostoru.

Do akce byla zapojena i paní ředitelka. Hasiči ji oblékli do kompletního záchranného vybavení – kombinézy, bot, přilby – a vybavili ji termokamerou. Jejím úkolem bylo najít v zakouřeném dřevníku „ztracenou osobu“. Stejný úkol si pak s nadšením vyzkoušely i děti.

Na závěr přišlo to, na co se těšili snad všichni – pro-

jížďka v hasičském autě a stříkání pěny na školní zahradě. Děti se s radostí vrhly do bílé pěnové plochy a celé dopoledne zakončily s úsměvem a spoustou zážitků.

Děkujeme dobrovolným hasičům z Dobrušky za nevšední den plný zábavy, poučení a dobrodružství!

Mgr. Miroslava Ježková,
ředitelka školy

Turistická vycházka do Klopotovského údolí

Na konci školního roku jsme s dětmi vyrazili na výlet do krásného Klopotovského údolí. Výlet jsme začali na dětském hřišti, kde si děti mohly pořádně zařadit – prolézačky, houpačky a různé hry s kamarády navodily skvělou náladu hned od začátku. Poté jsme se vydali hlouběji do údolí,

kde si užívaly volný pohyb v přírodě. Běhaly mezi stromy, hrály si v lese na schovávanou a s nadšením brouzdaly v mělkém potoce. Když už všem vyhládlo, rozdělali jsme oheň u jednoho z ohnišť a nastal čas opékání buřtů. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili na zmrzlině, která byla sladkou

tečkou za celým výletem. Děti si pochutnaly, odpočinuly si a plné dojmů jsme se vrátili zpět do školy. Výlet do Klopotovského údolí byl povedený – děti se vyřádily, něco nového zažily a celý den proběhl v pohodové a přátelské atmosféře.

Petra Poláčková, vychovatelka

Zámek Loučeň

Ve středu 14. května jsme se s naší školou vydali na zámek Loučeň. Počasí nám přálo a hned po příjezdu jsme se s nadšením pustili do prozkoumávání zámeckého areálu, který je známý svými originál-

ními bludišti. Na zámku Loučeň se totiž nachází celkem 12 různých bludišť – od klasického živého plotu, přes kamenné a dřevěné, až po bludiště z dlažby. Každé z nich nás něčím překvapilo a poba-

vilo, ale společnými silami jsme prošli úplně všechna. Po projití všech bludišť jsme si prohlédli také okolí zámku a krátce si odpočinuli v zámeckém parku. Zakončení proběhlo tou nejlepší možnou tečkou –

návštěvou cukrárny, kde si každý z nás vybral svou oblíbenou zmrzlinu. Výlet byl nejen zábavný, ale i velmi povedený, těšíme se na další.

Petra Poláčková,
vychovatelka

Zahradní slavnost na ukončení školního roku

Konec školního roku jsme oslavili již tradičně – zahradní slavností na školní zahradě. Letos se na její přípravě podíleli i sami žáci.

Mladší děti se proměnily v malé kuchaře a s chutí se pustily do přípravy slanečného občerstvení – míchaly pomazánky a s pomocí učitelek připravily drobné chlebičky. Starší žáci se chopili sladkého menu a opravdu se vyznamenali. Upekli hned tři druhy buchet: piškotovou bublaninu s třešněmi, rybízový koláč a perník s lentilkami. Vše se povedlo na výbornou a návštěvníci si pochutnávali.

Paní vychovatelky připravily zábavnou stezku plnou

úkolů, kterou doprovázeli skřítkové. Ti radili, jak jednotlivé úkoly splnit – a že nebyly vždy úplně jednoduché! Házet maxiborůvek do koše, navigace poslepu k zavěšenému pytli, překonávání bažiny nebo společný průchod překážkovou dráhou poslepu – to vše prověřilo týmového ducha i smysl pro humor.

Celé odpoledne se neslo v duchu radosti, smíchu, pohody a vzájemného povídání. Děti si slavnost náramně užily, rodiče ocenili snahu dětí i učitelů, a všichni společně jsme se rozloučili s uplynulým školním rokem.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě podíleli, a přeje-
me krásné a klidné prázdniny!

Mgr. Miroslava Ježková,
ředitelka školy

Výlet na Kramolnu za vystoupením

V jarních měsících všechny školy a školky vyjíždějí na školní výlety do zoologických zahrad, za bludišti, objevují hrady nebo zámky a ani naše školka nezůstala pozadu. Ovšem my jsme se letos vypravili za trochu jiným dobrodružstvím. V průběhu zimy nás navštívila bývalá paní učitelka z MŠ Kramolna, která je shodou okolností

ných lidí, a když jsme na Kramolně vystoupili, jeden pán nám 10 minut popisoval cestu, kudy máme jít zpátky do Náchoda a další paní nás dovedla přímo k obecnímu úřadu, abychom se cestou neztratili. (Nebylo kde se ztratit, ale péči jsme ocenili.)

Na obecním úřadě nás čekalo divadelní představení „O statečném

buduje obchvat Náchod. Děti tedy cestou mohly okouknout staveníště a vše, co se na něm nachází. Vydali jsme se zarostlou loukou směrem k Náchodu zastávce. Nejtěžší úsek bylo překonání silnice v zatáčce, ale děti vše bravurně zvládly a nám nezbývalo, než cestou držet krok s nejrychlejšími a brzdit je, aby neutekly těm nejmenším.

babička jednoho z našich dětí a pozvala nás na slavnostní divadelní představení, které nacvičují s dětmi ze školky k výročí 30. let existence dětského divadelního spolku. S radostí jsme pozvání přijali a 21. 5. 2025 jsme se vydali na cestu.

Ráno jsme nastoupili do autobusu, který nás odvezl do Náchoda. V Náchodě jsme si dali svačinku, kterou nám připravily naše milované maminky, a pak jsme nastoupili do autobusu, který nás vyvezl až na Kramolnu. Všude jsme potkali spoustu ochot-

medvědovi“. Herci byli předškolního věku, stejně jako naše děti a opravdu oceňujeme snahu všech herců i paní učitelky, kterou věnovali celé přípravě vystoupení.

Když představení skončilo, dali jsme si oběd v podobě sladkých housek s přesnídávkou a vydali se na další cestu. Na Kramolně mají spoustu travnaté plochy, proto jsme si chvilku poběhali, natrhali pár kytiček pro maminku a už byl pomalu čas vydat se na vlak. Trochu jsme se cesty obávali, co nás všechno čeká, jelikož se u Kramolny již

Na vlakovou zastávku jsme dorazili dostatečně brzy, proto byl ještě čas na poslední svačinku, kterou pro nás paní kuchařka připravila a pak už jsme si užívali cestu vlakem až do Černčic.

Moc děkujeme maminkám za spolupráci s přípravou svačinky, paní kuchařce za sladký oběd a školce na Kramolně za pozvání na představení. Nyní už si užíváme poslední měsíc ve školce, pomalu třídlíme výkresy, nacvičujeme na závěrečné vystoupení pro rodiče a těšíme se na letní prázdniny.

Za MŠ napsala Jana Hejzlarová

Svatojánská slavnost ve školce

V úterý 24. června se zahrada naší mateřské školy proměnila v kouzelné místo plné radosti, smíchu a tvořivosti. Uskutečnila se zde Svatojánská slavnost, která byla nejen slavnostním zakončením školního roku, ale i krásnou příležitostí ukázat, co všechno se děti během roku naučily.

Program slavnosti zahájilo vystoupení dětí. Zazněly písničky o rodině, děti tancovaly na veselou píseň *Čáry, máry ententýky, poletíme do Afriky*, zahrály si hru s padákem na téma Ivic ve vesnici a zacvičily si na známou písničku *Hlava, ramena, kolena, palce*.

Poté přišla na řadu slavnostní chvíle – pasování předškoláků na školáky.

Čtyři budoucí školáci společně přednesli básničku o tom, co už všechno umí, a pak symbolicky prošli branou do „školy“, kde byli slavnostně pasováni. Novými školáky se stali: Adámek Černý, Alík Demeter, Danda Henyš, Kristýnka Příbylová a Matýsek Hušek, který se bohužel nemohl zúčastnit kvůli nemoci.

Hlavní část slavnosti pak patřila plnění svatojánských úkolů na různorodých stanovištích. Děti si vyráběly mašličkové věnečky do vlasů, tvořily vonné amulety, hledaly poklad mezi kamínky, a ve stanu si s rodiči četly strašidelné příběhy. Velký úspěch měla bosá stezka, na které si děti mohly vyzkoušet chůzi po kůře, písku, seně, šiškách či kaštanec.

Nechyběla ani střelnice s flusáčkami a šermířské souboje, které patřily k nejnavštěvovanějším stanovištím.

Ke Svatojánské slavnosti samozřejmě patří i oheň. My jsme měli rovnou dva – jeden umělý pro dětské přeskokování a jeden opravdový, u kterého si děti s rodiči opékali buřty, chleba nebo sladké marshmallow.

Celá slavnost se nesla v radostném duchu a byla krásnou tečkou za celoročním snažením dětí i učitelek. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu akce – a těšíme se na další společné chvíle!

**Za kolektiv MŠ napsala
Jana Hejzlarová**

Křesťanský sloupek

ŽIVOT

Budu vám vyprávět o jednom muži. Když byl malý a musel chodit do školy, říkal: „Až dodělám školu a začnu pracovat, to budu teprve šťastný.“

Vychodil školu, začal pracovat a říkal: „Až se ožením, to budu šťastný!“

Oženil se, ale po několika měsících zjistil, že je to jednotvárné, a tak říkal: „To bude pěkné, až budeme mít děti!“

Děti přišly, byla to úžasná zkušenost, ale hodně plakaly, třeba i ve dvě ráno, a mladík doufal: „Jen ať rychle vyrostou!“

Děti vyrostly, už neplakaly ve dvě v noci, ale dělaly jednu hloupost za druhou, a to teprve začaly skutečné problémy.

A tak se muž začal těšit na to, až zase bude se svou ženou sám: „To budeme mít konečně klid a pohodu!“

Teď je starý a stýská se mu po minulosti: „Bývalo tak dobře!“

Jeden chlapík se zeptal přítele: „Co je podle tebe na lidech nejzábavnější?“

On odpověděl: „To, že si neustále protiřečí: spěchají, aby vyrostli, pak vzdychají po ztraceném dětství. Obětují zdraví pro peníze a pak utrácí peníze, aby byli zdraví. Přemýšlejí o budoucnosti s takovou netrpělivostí, že opomíjejí přítomný okamžik a nevychnutají si přítomnost ani minulost.“

Žijí, jako by neměli nikdy zemřít, a umírají, jako by nikdy nežili.“

ZPESTŘENÍ MANŽELSTVÍ

Manželé spolu už třicet let sedávali večer co večer před televizí.

Mlčky sledovali program. Občas zívli.

Po třiceti letech společného sledování televize navrhnul muž své ženě: „Co kdybychom dnes udělali něco zajímavého?“ Ženě se rozbušilo srdce vzpomínkami na minulost a v mysli ji vytanuly krásné a dávno zapomenuté věci.

„Báječný nápad,“ řekla, „co budeme dělat?“

Manžel odpověděl: „Mohli bychom si pro jednu vyměnit křesla.“

A ještě vtip nakonec:

Jeden pan farář šilhal. Když se na někoho podíval, vypadalo to, že se dívá na toho, kdo stojí vedle. Jednou sezdával snoubence. Podíval se na ženicha a zeptal se:

„Táží se vás, berete si dobrovolně...“

„Ano“, odpověděla nedočkavě nevěsta.

Pan farář se na ni podíval a řekl:

„Vás jsem se neptal!“

„My jsme taky nic neříkali,“ odpověděli vedle stojící ministranti.

Přejeme vám klidné letní dny a také zajímavé zážitky a vděčnost za každý radostně prožitý den.

manželé Novákoví

SDH Černčice

Akce SDH

Sběr starého železa

V sobotu 22. března se uskutečnil sběr starého železa, ostatních kovů a autobaterií. Celkem se sebralo 2.029 kg. Do sběrný se také odvezly sloupky ze starého pouličního osvětlení.

Pálení čarodějnic, stavění májky

Tradiční pálení čarodějnic se konalo 30. dubna. Nechyběla ani obnova tradice stavění májky. Májka byla o pár metrů delší než minulý rok, proto jsme rádi, že se její postavení podařilo. Počasí přálo, akce se velmi vydařila. Mrzí nás, že se májka některým občanům nelíbila a postarali se o její předčasné skácení.

Okrsková soutěž v požárním útoku

V pátek 16. května se na hasičské soutěži v požárním útoku. Naše ženy měly sjelo několik soutěžních družstev, které přijely bojovat o umístění v okrskové soutěži. Muži se umístili na 1. místě.

Výjezdová jednotka

Naše výjezdová jednotka jela ke dvěma požárům. Jednalo se o požár kompostu na Horkalenu a požár digestoře v bytě.

Lenka Poláčková

Soutěže

Závodní sezóna je zahájena. Naše družstvo ženy „A“ se zúčastnilo závodů Východočeské hasičské ligy ve Smidarech. Úspěch ženy zaznamenaly v Houdkovicích, kde obsadily 2. místo a ve velké konkurenci připsaly další body do soutěžního seriálu Podorlické hasičské ligy na závodech v Havlovicích s krásným 5. místem. Ženy poctivě trénují a doufají, že v této sezóně budou sklízet samé úspěchy.

